Rok II. Niedziela 24 marca 1929. Nr. 12.

LWOWSKIE WIADOMOŚCI PARAFJALNE

TYGODNIK POŚWIĘCONY ŻYCIU RELIGIJNEMU M. LWOWA

Adres Redakcji i Administracji: Lwów, ul. Ormiańska 13. Nr. tel. 24.61. — Godziny urzędowe administracji codziennie od 8—16 z wyjątkiem niedziel i świąt. — Godziny urzędowe redakcji codziennie od 16—18 z wyjątkiem niedziel i świąt.

Prenumerata roczna z dostawą do domu wynosi **8 zł.**, kwartalna **2 zł.**, bez dostawy do domu rocznie **5 zł.**, kwartalnie **1·30 zł.** Cena numeru pojedynczego **10 gr.** — Konto czekowe Nr. 151.169 (Bibljoteka Religijna). Prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy parafjalne o. łac. we Lwowie, gdzie też można numery odbierać.

DUCH OFIARY.

W naszym charakterze zaczyna się utrwalać pewien rys, którego nie można nazwać dobrym. Usadowienie się jego w naszej duszy tem jest łatwiejsze, że znalazł dla siebie korzystne podłoże, bo pociąg do prędkich wyników, a niechęć do wytrwałej, cichej, systematycznej pracy, obliczonej na dłuższe lata.

Najpierw mają jeszcze ludzie na myśli wypadki szybkiego wzbogacenia się niektórych osób, choćby przez spłacenie długów przedwojennych bezwartościowym pieniądzem. Działa na nas jeszcze duch inflacji i przyzwyczajenia z owego czasu, kiedy ludziom zdawało się, że codziennie stają się bogatsi o kilka miljonów marek. Nie bez wpływu też na nas pozostają fakty, których nie można nazwać wyjątkami, że między ludźmi, którzy mają to samo wykształcenie, są ogromne różnice w wysokości stanowiska a tem samem i poborach, choć ten wywyższony nie dokonał żadnego wynalazku, ani nie odznaczył się niczem nadzwyczajnem.

Wszystkie powyższe okoliczności wywołały wśród nas taki nastrój, że za każdą pracę chcemy uznania, a nawet fantastycznego wynagrodzenia. Stąd też choćby to chorobliwe uganianie za wzmianką w gazecie. Do garstki zmniejsza się liczba jednostek, które pracują dla urzeczywistnienia jakiegoś ukochanego celu niezależnie od tego, czy spotykają ich pochwały, uznanie, czy niezrozumienie a nawet potępienie.

Jeśli już jest jakaś bezinteresowna praca, to na sposób inflacyjny czy bajecznych karjer chce się natychmiast widzieć duże wyniki. Gorączkowo czeka się na nie, gorączkowo niecierpliwi, gdy nie nadchodzą i gorączkowo porzuca zaczęte dzieło, bo za kilka posiedzeń nie otrzymuje się w nagrodzie dużych pozytywnych wyników.

Mieliśmy ludzi, którzy z mody czy pod wpływem lektury, nastroju ogółu odnosili się nieprzychylnie do wiary, ale z wiary, w której chowali się i którą żyło całe społeczeństwo, mieli zdolność do pracy bezinteresownej. Dzisiaj jest inaczej. Stosunek do wiary naprawia się, ale widać w ocenie życia i pracy zapominanie, że nietylko ten świat istnieje, ale że jest i drugi. Kto tutaj szuka nagrody i dla niej pracuje, nie może czekać na nagrodę w niebie. A przecież i miłość bliźniego powinna nam dyktować pewne czyny.

Na te wszystkie objawy, na wszystkie pobudki w naszem działaniu, na charakter naszej pracy przypatrzmy się w obliczu Pana Jezusa, który dla dobra drugich wisi wśród szyderstw na krzyżu. I niech znów duch ofiary, promieniejący z krzyża, ożywia nasze działanie, niech będzie jego podstawą i siłą, niech powołuje jak najliczniejsze rzesze cichych pracowników, jakimi stoi potęga społeczeństwa i jacy zapełniają niebo.

Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary św. w Polsce.

Pod auspicjami JEm. ks. kardynała Hlonda, prymasa Polski, honorowego pre-

zesa P. D. R. W., a w jego zastępstwie pod przewodnictwem JE. ks. biskupa Radońskiego, odbyło się w Poznaniu 26 lutego r. b. w pałacu ks. prymasa pierwsze walne zebranie P. D. R. W., na które członków Rady Krajowej oraz dyrektorów diecezjalnych Dzieła zaprosił prezes krajowy ks. Kazimierz Bajerowicz.

Po zagajeniu przez ks. biskupa Radońskiego prezes zdał sprawę z ruchu Dzieła, a naprzód przeczytał sprawozdanie zeszłoroczne z rozwoju Dzieła w Polsce, podane na posiedzeniu Najwyższej Rady w Propagandzie w Rzymie, a obecnie wydane drukiem w zbiorze dokumentów Propagandy. Wspomniał następnie o odbytych podróżach po rezydencyjnych miastach biskupich, o audycjach radjowych i o wszystkiem tem. co dla rozwoju Dzieła uczyniono.

Każdy z dyrektorów diecezjalnych przedstawił rozwój P. D. w swej diecezji, z czego wynika, że nieomal we wszystkich diecezjach szerzy się zainteresowanie ruchem misyjnym, umiłowanie sprawy krzewienia wiary św. pomiędzy poganami rośnie i że na ten cel składają liczni wierni ofiary modlitwy za misje oraz ofiary grosza. Członków liczy P. D. obecnie przeszło 120.000, a ci składają wśród roku przeciętnie 2 złote ofiary na misje.

W r. 1928 wydano i sprzedano 5000 egz. broszury p. t. „Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary“, 3000 egz. „Nasze obowiązki wobec misji katolickich“, 2500 egz. „Propaganda misyjna“, 134.000 numerów „Pobudki Misyjnej“ oraz wiele tysięcy drobnych druków. Z centralnego biura wysłano 6459 korespondencyj i przesyłek oraz 359 korespondencyj zagranicznych. Nadmienić trzeba o powstaniu dwóch nowych pism misyjnych, jakoto miesięcznego dodatku do „Gazety Polskiej“ w Kościanie p. t. „Przegląd Misyjny“ (redagowany w Warszawie), oraz drugiego dodatku miesięcznego p. t. „Głos Misyjny“ przy „Nowym Przejacielu Ludu“ w Kępnie, redagowanego przez ks. prob. J. Janiszewskiego z Grębanina. W 40 gimnazjach, oraz 84 liceach istnieją sekcje misyjne i kleryckie; koła misyjne istnieją przy wszystkich seminarjach duchownych; akademickich kół misyjnych przy naszych uniwersytetach w Polsce mamy osiem; 41 zakonów wzgl. zgromadzeń zakonnych zapisało się w poczet członków Dzieła i ofiaruje swe dobre uczynki i modlitwy za misje, a przytem złożyły ofiarę w wysokości 2,118.043 zł.

Przez radjo urządza się obecnie co tydzień, w piątki, o godz. 17·10 audycje z dziedziny misjologicznej, a to 3 razy miesięcznie z Poznania a raz w miesiącu z Warszawy. Do rozbudzenia zainteresowania się sprawą misyjną przyczyniły się liczne wieczorki misyjne, dni misyjne, akademje misyjne i t. p. Jeżeli dodamy do tego, że po rozmaitych zakładach zgromadzeniowych w Polsce przygotowuje się obecnie do życia misyjnego przeszło 2000 młodzieńców (a niechby tylko połowa doszła do celu), to możemy sobie z radością powiedzieć, że sprawa misyjna w Polsce, chociaż dopiero jest w początkach, rozwijać się zaczyna pomyślnie. W roku ub księża Salezjanie posłali 8 misjonarzy polskich do Ameryki południ., a ojcowie Oblaci z Krobi 5 misjonarzy do Ceylonu; w ten sposób liczba polskich misjonarzy coraz rośnie. My zaś w Ojczyźnie, cieszącej się swobodą wyznania i miłowania prawdziwego Boga, który przygotował miłującym Go Królestwo niebieskie, okażmy się Jego dziećmi przez wspomaganie naszych braci najnieszczęśliwszych, bo oni także mają być dziećmi Boga, a Chrystus Pan niezawodnie da, co przyrzekł tym, którzy uczynią dobrze choćby jednemu z najwięcej potrzebujących, a tymi są poganie. To książęta, których trony ustawione są w niebie, lecz którym trzeba dopomóc do osiągnięcia koron chwały.

Z Misyj katolickich.

Praca misyjna Stowarzyszenia św. Cyryla i Metodego w Wilnie. Istniejące od kilku lat w Wilnie Stowarzyszenie św. Cyryla i Metodego, zalegalizowane przez władze duchowne i świeckie, w misyjnej swej pracy powoli lecz stale posuwa się naprzód. Stowarzyszenie, którego zadaniem i celem jest praca misyjna wśród akatolików, łączy w swem gronie katolików obu obrządków, rzymskiego i wschodniego. W celu propagowania nowej idei wydawany jest stale miesięcznik „Chrystjanin“ w języku rosyjskim. Zaznaczyć należy, iż praca na terenie ziem północno-wschodnich Rzplitej w dziedzinie misyjnej jest trudną i oporną. Pierwsze trudności w tej dziedzinie właśnie przełamuje Towarzystwo św. Apostołów Cyryla i Metodego.

Międzynarodowy Kongres Misyjny w Wiedniu Tegoroczny, szósty z rzędu, Międzynarodowy Akademicki Kongres Misyjny odbędzie się w Wiedniu

Zdjęcie z krzyża. — Obraz w kościele OO. Karmelitów we Lwowie.

w dniach od 5-go do 8-go sierpnia. Protektorem Kongresu jest JEm. Ks. Kardynał Piffl, a do komitetu honorowego należy między innymi także poseł Polski w Wiedniu.

Z Polski wyjedzie na Kongres liczna delegacja młodzieży akademickiej ze wszystkich środowisk uniwersyteckich.

Biskupi afrykańscy przeciwko wyzyskiwaniu murzynów Kongo. Wikarjusze i prefekci apostolscy w Kongo belgilskiem w czasie ostatniego swego zjazdu generalnego w lecie ub. r. zwrócili uwagę rządu na nadużycia, wywołane przez nadmierną rekrutację robotników tubylczych, która jest następstwem zbyt intenzywnego i zbyt gwałtownego eksploatowania bogactw kolonji. Obecnie Wikarjusz apostolski Górnego Kongo, Mgr Roelens, wystosował w imieniu katolickiej zwierzchności misyjnej list pod adresem europejskiej opinjí publicznej. List ten wskazuje, że werbunek tubylczych sił robotniczych, mimo dokonanego w międzyczasie

polepszenia ich sytuacji materjalnej i higjenicznej ciągle jeszcze pociąga za sobą jaknajgorsze skutki, rozrywając w brutalny sposób rodziny, przyczyniając się, z powodu pracy kobiet, do zmiejszenia liczby urodzin i powodując niezwykle wielką śmiertelność dzieci, przeciążonych nadmierną pracą. Ponieważ zachwalane zarobki, a nawet przedajność naczelników plemion nie mogą ściągnąć dostatecznej liczby czarnych robotników, więc werbownicy europejscy poczęli się uciekać do interwencji urzędów kolonjalnych, co dotychczas miało charakter sporadyczny, co jednak, według przedłożonego rządowi wniosku, ma nabrać cech postępowania stałego. Przeciwko temu zwierzchnicy misji katolickich w Kongo podnieśli jaknajostrzejszy sprzeciw.

Ze świata katolickiego.

Nauczycielom w Rosji nie wolno się modlić. Rosyjska agencja sowiecka „Tass" podaje, że w szkołach gubernji twerskiej zarządzona została masowa redukcja nauczycieli, władze sowieckie stwierdziły bowiem, że wielu z pośród przedstawicieli sfer pedagogicznych uczęszcza na nabożeństwa do cerkwi i bierze udział w cerkiewnych chórach.

Demoralizacja wśród studentów rosyjskich. Organ związku młodzieży komunistycznej „Komsomolczeskaja Prawda" umieszcza niezwykle ciekawe wiadomości o uderzającym upadku moralności, oraz braku poczucia wogóle wszelkiego człowieczeństwa wśród młodzieży akademickiej w Rosji. Pismo uskarża się na zanik wszelkiego idealizmu oraz zainteresowań naukowych u obecnego młodego pokolenia.

Akcja pań rzymskich przeciwko wybrykom obcej mody. Pod przewodnictwem księżny Piombino, małżonki gubernatora Rzymu, zawiązał się w stolicy Włoch komitet, który wziął sobie za zadanie walkę z wybrykami cudzoziemskiej mody kobiecej, w myśl surowego sądu Ojca św. o nieprzyzwoitej modzie dzisiejszej. Ruch zainicjowany przez ten komitet zobowiązuje kobiety włoskie do wyrzeczenia się mody, dyktowanej z Paryża, oraz do noszenia ubiorów, szytych według wzorów włoskich przez krawców włoskich, z materjałów włoskich.

Czy przykład kobiet włoskich nie nadawałby się do naśladowania w Polsce?

Wielki medal zasługi francuskiego towarzystwa topograficznego dla katolickiego kapłana. Ks. Ludwik Gaurier z diecezji La Rochelle otrzymał w Sorbonie z rąk generała Nollet wielki me-

Obrzędy Wielkiego Tygodnia.

Na niedzielę Palmową nie podajemy Ewangelji i kazania. Zamiast Ewangelji czyta się Pasję czyli opis męki Pana Jezusa według Ewangelji św. Mateusza. Zastępujemy to zwróceniem uwagi na obrzędy W. Tygodnia. Nie podajemy szczegółowego ich opisu. Kto ich nie zna a chciałby się z nimi bliżej zapoznać, niech weźmie odpowiednią książkę. Nam zajęłoby to cały numer. a tego zrobić nie możemy.

Niedziela Palmowa.

W niedzielę przed Wielkanocą święci się palmy dla przypomnienia triumfalnego wjazdu Pana Jezusa do Jerozolimy. Po poświęceniu odbywa się procesja z palmami. Procesja, wracając do kościoła, zastaje drzwi zamknięte. W kościele został tylko chór. Zamknięcie drzwi kościelnych przypomina, że przed P. Jezusem brama nieba była zamknięta. Drzwi otwierają, gdy kapłan po odpowiednich śpiewach uderzy w drzwi trzy razy krzyżem.

Pasja.

We Mszy św. w N. Palmową, w Wielki Wtorek, Wielką Środę i w Wielki Piątek czyta się Pasję czyli opis męki Pana Jezusa według Ewangelji Mateusza, Marka, Łukasza i Jana. W N. Palmową i W. Piątek odbywa się Pasja uroczyście. Pasję śpiewa wtedy trzech księży z towarzyszeniem chóru. W kościele powinno się mieć wtedy Ewangelję, albo książeczkę, w której jest Pasja i czytać równocześnie z kapłanem opis męki.

Ciemna Jutrznia.

Ciemna Jutrznia odbywa się w W. Środę, w W. Czwartek i w W. Piątek popołudniu. Jest to część pacierzy kapłańskich. Nazywa się „ciemną", bo dawniej odbywała się w nocy. W czasie Jutrzni pali się na świeczniku trójramiennym 14 świec, na ołtarzu 6. Świecy na szczycie trójkąta nie gasi się, lecz chowa za ołtarzem; po skończeniu Jutrzni wynosi się ją i pokazuje płonącą ludowi dla przypomnienia śmierci i zmartwychwstania Pana Jezusa. Treść mo-

dal zasługi francuskiego towarzystwa topograficznego. Medal ten jest wyrazem uznania Towarzystwa dla ks. Gaurier za jego studja topograficzne w Pirenejach. Otrzymywali go dotychczas tylko najsławniejsi podróżnicy-badacze. Odznaczenie nim księdza jest wypadkiem dotąd nie notowanym.

Ks. Gaurier jest specjalistą w badaniu lodowców pirenejskich. Ministerstwo robót publicznych często zasięga jego fachowych rad. Ostatnio w związku z zamiarem wykorzystania lodowców powierzyło mu badania jezior górskich w Pirenejach. Niedawno Ks. Gaurier ogłosił na koszt francuskiego ministerstwa oświaty atlas stosunków barometrycznych 210 jezior pirenejskich.

Watykan a Islandja. Któżby się spodziewał, że w kraju, na północ wysuniętym, jakim jest Islandja, biją gorące serca katolickie i przywiązanie do Stolicy Apostolskiej, że zostaną postawione za wzór innym krajom.

Oto niedawno prezes centralnego komitetu roku jubileuszowego 1925 przesłał na ręce prefekta apostolskiego, biskupa Neulenberga, podziękowanie i złoty krzyż dla katolików Islandji za najliczniejstosunkowo udział w pielgrzymce do Rzymu w roku świętym. Okazało sie z obliczeń, że oddalona Islandja, w stosunku do ilości katolików, zamieszkujących ją, wydała największy procent ze wszystkich krajów pielgrzymów w r. 1925 do Wiecznego Miasta.

Nowy fakt rozstrzelania księdza Jezuity w Meksyku. Telegram do Kurji generalnej Towarzystwa Jezusowego doniósł, że w lutym rozstrzelano w Parras w stanie Coahuila ks. Dawida Maduro de Vertriz T. J. Lakoniczna ta depesza nic nie mówi o przyczynach egzekucji.

Spokojny temperament zamordowanego kapłana, stojącego zdala od wszelkich poczynań politycznych, każe przypuszczać, że ks. de Vertriz stał się godnym bratem ks. Pro, t. zn. nową ofiarą okrutnego prześladowania religijnego, które zdaje się znów srożyć ze wzmożoną zaciekłością.

Ks. Dawid Madurc de Vertriz urodził się w Valle de Bravo w stanie Meksyk dnia 24. X. 1885 r. W dniu 31 grudnia 1910 r. wstąpił do Zgromadzenia księży Jezuitów, święcenia kapłańskie otrzymał w r. 1923 w Barcelonie; w r. 1926 wrócił do Meksyku. W czasie wybuchu prześladowania był superjorem w Parras, gdzie jako jedyny ksiądz w całem mieście pozostawał nawet w najcięższych chwilach terroru przeciwreligijnego.

Wśród niewypowiedzianych trudów pracy apostolskiej dosięgnęła go wściekłość prześladowców chrześcijaństwa.

Protest biskupa Strasburga. Biskup Ruch

---

dlitw jest bolesna, bo przypomina mękę P. Jezusa opisaną w proroctwach St. Zakonu. Do skruchy wzywają Lamentacje Jeremjasza, proroka i powtarzające się wołania: „Nawróć się do Pana, Boga swojego“. Skończywszy rozważanie męki P. Jezusa, kapłani uderzają książkami o ławki dla wyrażenia wielkiego bólu i smutku. Melodje „Lamentacyj“ są bardzo piękne i pobudzają do skruchy.

Wielki Czwartek.

W kościele odprawia się tylko jedna Msza św. Inni kapłani przystępują do Komunji św. Uroczysta Msza św., początkowo radosna, przypomina ustanowienie Sakramentu Ołtarza w W. Czwartek. Do Gloria grają organy i używa się dzwonków. Po „Gloria“ milkną organy i dzwonki. Zamiast dzwonków używa się kałatawki. Po Mszy św. zanosi kapłan Najśw. Sakr. w uroczystej procesji do ciemnicy. Potem następuje „burzenie“ ołtarzy na znak smutku z powodu męki P. Jezusa. Polega ono na zdjęciu obrusów, przewracaniu świeczników i usuwaniu ozdób.

W katedrach biskupich dokonuje biskup poświęcenia olejów: oleju katechumenów, chorych i krzyżma św. Oleje te są dla wszystkich kościołów całej diecezji. W tym też dniu biskup umywa w katedrze nogi dwunastu ubogim dla przypomnienia umycia nóg apostołom przez P. Jezusa.

Wielki Piątek.

W Wielki Piątek niema Mszy św. Jest tylko t. zw. Msza poprzednio poświęconych darów, t. zn. że kapłan spożywa hostję. konsekrowaną w W. Czwartek. Obrzęd ten podobny jest do Mszy św.

Kapłan wychodzi z zakrystji, ubrany w czarny ornat, przy ołtarzu zdejmuje go i pada na twarz. Powstawszy z ziemi, czyta proroctwa mesjańskie, śpiewa pasję i modlitwy, w których Kościół zanosi prośby za wszystkich, nie wyłączając heretyków, żydów i pogan.

Po tych modlitwach bierze kapłan krzyż,

wystosował list otwarty do posła Deladier, prezesa partji radykalnej, który w ostatnią niedzielę na zebraniu w Strassburgu zapowiedział, iż frakcja radykalna w parlamencie francuskim będzie się kategorycznie domagała wprowadzenia w Alzacji t. zw. ustawodawstwa świeckiego.

Biskup Strassburga oświadcza stanowczo, że Alzatczycy wszelkiemi siłami sprzeciwią się temu i niedopuszczą do pogwałcenia przez rząd obietnic, które otrzymały odzyskane prowincje w chwili ich przyłączenia do Francji.

Zaiste, zaślepienie sekciarzy radykalnych, francuskich trudne jest do zrozumienia.

Nieprawdopodobne pogłoski o podróży Papieża. W związku z podaną przez pewną część prasy wiadomością, jakoby Ojciec św. zamierzał odbyć podróż po różnych krajach europejskich, możemy na podstawie miarodajnych informacyj oświadczyć, że w Watykanie podobne zamiary podróży Ojca św. nie są znane.

Najbliższy konsystorz papieski. Pisma rzymskie donoszą, że według pogłosek z kół watykańskich, konsystorz, który miał być zwołany w najbliższym czasie, odbędzie się dopiero w maju lub czerwcu, po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych między Watykanem i Włochami.

Z całej Polski.

Starania prawosławnych o oddanie im kościoła katolickiego. Metropolita Dionizy zwrócił się do Ministerjum Wyznań o oddaniu mu kościoła grecko-katolickiego w Zamszanach, pow. brzeskiego. Kościół ten, jak i setki innych, za czasów prześladowań zamieniono na cerkiew. W roku 1926 powrócił on w posiadanie katolików obrządku wschodniego, władze administracyjne jednak odebrały kościół i opieczentowały go.

Obecnie, jak widzimy, prawosławni dokładają starań, aby z powrotem zamienić kościół na cerkiew.

Kłótnie w Cerkwi prawosławnej. W pismach Cerkwi prawosławnej „Woskresnoje Cztenje“ i „Ukraińska Niwa“ znajdujemy polemikę, która rzuca trochę światła na niezwykłe stosunki, panujące w internacie dla teologów prawosławnych, zostającym pod bezpośrednim zarządem metropolity Dionizego, oraz daje wyraz ostrych tarć pomiędzy dwoma kierunkami w Cerkwi prawosławnej w Polsce: rosyjskim i ukraińskim.

„Ukraińska Niwa“ od dłuższego czasu atakuje metropolitę oraz wydział teologji prawosławnej na Uniwersytecie warszawskim za prześladowanie prawosławnych „ukraińców“, oraz za specjalne popieranie Rosjan rdzennych. Skarży się, że usuwani

---

osłonięty od N. Czarnej i zdejmuje zasłonę. śpiewając: Oto drzewo krzyża. na którem zbawienie nasze zawisło. Po odsłonięciu niesie go na środek kościoła, kładzie na posadzce, potem zdjąwszy obuwie całuje krzyż. Potem całują krzyż wierni. Jest to tak zwana adoracja krzyża.

Po adoracji krzyża przenosi kapłan Najśw. Sakrament z ciemnicy do wielkiego ołtarza i odprawia Mszę poprzednio poświęconych darów. Niema w niej przeistoczenia. podniesienie robi ksiądz jedną ręką: prawą. Mszę św. w W. Piątek odprawia tylko papież. Konsekrowaną w W. Czwartek trzecią hostję wkłada do monstrancji, okrywa ją przejrzystym białym welonem i zanosi w procesji do Bożego Grobu.

Wielka Sobota.

Obrzędy W. Soboty rozpoczyna poświęcenie ognia. Dokonywa go kapłan przed kościołem. Od nowego ognia zapala świecznik, składający się z trzech świec, u dołu połączonych, zwany triangułem. Z tem nowem światłem wchodzi do kościoła. zapala kolejno świece i śpiewa Światło Chrystusa.

Po wejściu do kościoła święci kapłan paschał. to jest świecę woskową, zazwyczaj dużą. W świecę tę wkłada kapłan pięć ziarn kadzidła, okrytych woskiem w kształcie szyszki. Paschał przypomina P. Jezusa.

Poświęciwszy paschał, czyta kapłan dwanaście proroctw, następnie święci wodę chrzcielną. Poświęciwszy wodę chrzcielną. idzie przed wielki ołtarz, a chór śpiewa litanję do WW. Świętych. Przed wielkim ołtarzem rzuca się kapłan na twarz i tak pozostaje aż do słów: W dzień sądu Twego wysłuchaj nas. Panie. Na te słowa wstaje, ubiera w zakrystji biały ornat i wychodzi z uroczystą Mszą św. w kolorze białym. Od „Gloria“ zaczynają grać organy i dzwonić dzwony. Msza św. kończy się już uroczystem: Alleluja. by na rezurekcji brzmiało już ono ze wszystkich piersi.

są bez powodu studenci - ukraińcy, że nie udziela się im stypendjów, że zabrania się im czytania pism w ich języku rodzinnym, że niemożliwą jest rzeczą otrzymanie posłuchania u metropolity i użalenia się przed nim, słowem, odbywa się formalne prześladowanie ich. Jako przykład tego „Ukraińska Niwa“ podaje, że na 13 wydalonych studentów — 11 przypada ukraińców.

Na te oskarżenia pod adresem metropolity i Wydziału replikuje „Woskresnoje Cztenje“, zaznaczając, że teologów wydalono z ważnych motywów: za systematyczne niszczenie inwentarza internatu, za zupełną i demonstracyjną bezreligijność, za częste pijaństwo i t. p.

Przestroga Papieskiej Komisji co do Rosjan, przechodzących na wiarę katolicką. Według cyrkularza Papieskiej Komisji na Rosję z dn. 12 stycznia r. b., Rosjanie prawosławni, chcący powrócić na łono Kościoła katolickiego, powinni być poddawani wstępnej obserwacji i nauczaniu zasad wiary katolickiej. Komisja przestrzega Ordynarjaty w szczególności co do osób, mało im znanych, jak również poleca, aby każdy poszczególny wypadek wyrzeczenia się schizmy przedkładali na jej ręce, ewentualnie na ręce przedstawiciela Stolicy Apostolskiej odnośnej prowincji kościelnej.

Powyższe postanowienie ma w szczególności bardzo ważne znaczenie na terenie ziem północnowschodnich Rzeczypospolitej Polskiej, gdzie, wobec większego zgrupowania się schizmatyków, przejścia na katolicyzm nie należą do rzadkości.

Zajścia w Żabczach. Parafja prawosławna w Żabczach, na Wołyniu, połączyła się z Kościołem katolickim 4/VII 1928. Nastrój wśród nawróconych panował podniosły i przy różnych okazjach dawali oni wyraz swej radości z powodu powrotu do jedności z Kościołem. Prawosławni żadnemi duchowemi środkami nie mogli odwrócić przekonań unitów, więc jesienią 1928 r. zastosowali przemoc. Zwołali oni z okolicznych wsi ludność prawosławną i w nocy napadli na cerkiew. Nie widząc możności zatrzymania jej dla siebie, około 80 ludzi zamknęło się wewnątrz cerkwi i nie chciało jej opuścić. Taki stan rzeczy zmusił władze administracyjne opieczętować cerkiew w Żabczach do czasu ostatecznego zdecydowania sprawy.

Podziwiać musimy unitów w Żabczach, którzy, znosząc wiele udręczeń ze strony prawosławnych, niewzruszenie trwają w przekonaniach unji. Obecnie dowiadujemy się, że prawosławni, wbrew zarządzeniom władz naszych, zerwali pieczęcie rządowe z drzwi świątyni i wtargnęli do niej, ponawiając swoją poprzednią taktykę zamknięcia się w cerkwi, której nie chcą opuścić.

Zaznaczamy, że prawie cała wieś Żabcze trwa niewzruszenie w unji, a napadów dokonuje ludność prawosławna z okolicznych wsi. Oto są metody prawosławia w prowadzeniu misji.

KRONIKA LWOWSKA.

KALENDARZ KOŚCIELNY.

MARZEC — 1929.

24	N	**6. Kwietna**	11	**G. 1. Post. Hł. 1**
25	P	Zwiast. NPM.	12	Fteofana
26	W	Emanuela	13	Nikyfora
27	S	Lidji, Ruperta	14	Wenedykta
28	C	Wieczerza Pańsk.	15	Ahapija
29	P	Wielki Piątek	16	Sawyna m.
30	S	Wielka Sobota	17	Aleksyja pr.

Rezurekcja odbędzie się w katedrze w sobotę o godz. 6-tej wieczorem, u św. Mikołaja 6 ½ wiecz. u św. Anny 6½ wiecz., u Dominikanów 7 wiecz u Marji Śnieżnej 6½ wiecz., u św. Antoniego 6-ta rano w niedzielę.

Rekolekcje Sodalicji Pań niemieckich odbędą się w dniach 26 i 27 marca w kaplicy M. Boskiej Bolesnej u OO. Jezuitów. O godz. 8 rano Msza św., potem nauka. Popoł. nauka o godz. pół do 5-ej. Po nauce błogosławieństwo Najśw. Sakramentem, poczem druga nauka. Zakończenie rekolekcyj we W. Czwartek o godz. 8-mej rano.

Z parafji Bożego Ciała. Staraniem „Milicji Anielskiej“ przy kościele OO. Dominikanów odbyła się dnia 17 b. m. o godz. 5-tej popoł. przy ulicy Ormiańskiej 35, II p. uroczysta akademja ku czci św. Tomasza z Akwinu, Doktora Anielskiego Patrona szkół katolickich. Dochód przeznaczono na cele młodzieży szkolnej.

Koło Pań Opieki nad młodzieżą przy kościele OO. Dominikanów urządzi w Teatrze Małym dnia 23 marca b. r. o godzinie 3-ciej przedstawienie „Golgota“ (misterjum na tle Męki Pańskiej). Tragedja w 3 aktach odegrana będzie ze współudziałem orkiestry i chórów mieszanych. Zespół liczy razem 100 osób. Bilety można nabyć wcześniej w księgarni Ossolińskich, plac Halicki 12. Dochód czysty na cele młodzieży szkolnej.

Nabożeństwa W. Tygodnia: Ciemna jutrznia środa, czwartek i piątek popołudniu o godz. 4½.

Ranne nabożeństwa W. Czwartek o godz. 8¾ rano, W. Piątek i W. Sobota o godz. 8-mej rano.

Z parafji N. P. Marji Śnieżnej. Serdeczne Bóg zapłać Przew. X. Rektorowi dr. Bartłomiejowi Szulcowi za nauki rekolekcyjne w tutejszym kościele. Proboszcz i parafjanie.

Z parafji św. Antoniego. Niedziela Palmowa: Święcenie palm i Suma bez kazania o 10·30. — Ciemne jutrznie: O 4 we Wielką Środę, Czwartek i Piątek. We Wielki Czwartek: uroczysta Msza św. o 8·30 z Komunją św. generalną. We Wielki Piątek: Missa Praesanctificatorum o 7. We Wielką Sobotę: święcenie ognia, paschału, wody i uroczysta Msza św. o 6·30. Rezurekcja we Wielką Niedzielę o 6 rano. Od 1 kwietnia Msze św. w dni powszednie o 6, 7, 7·30, 8 i 8·30, w niedziele i święta bez zmiany.

Z parafji św. Marji Magdaleny. W niedzielę palmową poświęcenie palm przed sumą. poczem procesja.

Sprzedaż palm na dochód dalszego odnowienia kościoła.

Z parafji kościoła św. Marcina. Dnia 15 marca zawiązano parafjalną Ligę katolicką. W zebraniu wziął udział prezes głównego Zarządu p. Jan Popowicz, który w podniosłych słowach nakreślił zadania Ligi. Ukonstytuował się zarząd Ligi z prezesem p. radcą Władysławem Kuźniewiczem, wiceprezesem p. Władysławem Ceremagą, sekretarzem p. Franciszkiem Skodą i skarbnikiem p. Tomaszem Łabuńskim.

Doroczne Walne Zgromadzenie Bractwa Dobrej Śmierci odbyło w niedzielę, dnia 17 marca b. r. w sali Sokoła III, na którem wydział złożył sprawozdanie z działalności i stanu majątku. Wkładki członków w ciągu roku 1928 wynosiły 4.795·94 zł. Wydatki t. j. pogrzeby, światło i administracja 1.303·20 zł. Stan kasy z końcem roku 1928 wynosił 9.105·24 zł. Kapitał ten umieszczony jest w Miejskiej Kasie Oszczędności na książeczkach wkładkowych Nr. 36.341 i Nr. 50.320. Na wniosek komisji rewizyjnej udzielono wydziałowi absolutorjum. Prezesem wybrano ponownie na lat 3 p. Jana Kremera.

Nabożeństwa wielkotygodniowe w kościele OO. Bernardynów. Niedziela Palmowa: o 10 poświęcenie palm. Wielka Środa - Czwartek - Piątek: 4 popoł. „Ciemna Jutrznia“. W. Czwartek: 9. Msza św. oraz Komunja kapłanów i wiernych. W. Piątek: 8. ceremonje wielkopiątkowe. W. Sobota: 7 rano poświęcenie wody, ognia, Msza św. 7 wieczór rezurekcja.

Z Ligi Katol. przy kościele św. Elżbiety. Dnia 24 marca o godz. 6-ej wieczorem wygłosi dyr. Jan Bayger wykład pt. „Życie i czyny Tadeusza Kościuszki“.

Biuro porady prawnej. Mamy zaszczyt zawiadomić i uprzejmie prosimy o ogłoszenie w najbliższym Tygodniku, że zorganizowaliśmy Biuro bezpłatnej porady prawnej dla członków wszystkich Lig parafjalnych i że biuro to, umieszczone, za zezwoleniem kompetentnych władz kościelnych, w kancelarji parafjalnej Bazyliki Metropolitalnej przy placu Kapitulnym we Lwowie, będzie czynne pod kierownictwem em. radcy sądowego p. Henryka Rużiczki, od 18 marca b. r., począwszy w poniedziałki i środy każdego tygodnia, z wyjątkiem świąt katolickich, na razie od godziny 6 do 7 wieczorem.

Porad prawnych udzielać się będzie członkom Lig parafjalnych po wylegitymowaniu sie kwitem przynależnej Ligi parafjalnej z uiszczenia przepisanej wkładki członkowskiej za b. rok. Główny Zarząd Arch. Ligi Katolickiej, prezes Popowicz.

Z parafji św. Mikołaja. Porządek nabożeństw w W. tygodniu. Ciemna jutrznia odprawi się we środę, czwartek i piątek o godz. ½6 wieczorem. W Wielki Czwartek msza św. (jedna) o godz. 8, w W. Piątek nabożeństwo ranne o 8, w W. Sobotę nabożeństwo ranne o 7. Rezurekcja w sobotę wieczorem o godz. 7.

Na fundusz prasowy złożyli w dalszym ciągu: ks. prob. Franciszek Wójcik, Kołomyja 100 zł., p. Her. Stefkówna 0·70 zł., p. Wanda Adamiak 25 zł.

Zapowiedzi.

Od 11/III do 16/III 1929.

W parafji św. Marji Magdaleny. 1) Preis Stanisław, Krzywczyce. Rząsa Elżbieta, Nabielaka 4. — 2) Turkiewicz Edward, Królowej Jadwigi 10. Lachowicz Regina. — 3) Lenart Jan, Lenartowicza 3. Fiziar Marja Słowackiego 1. — 4) Wittek Wilhelm, Pijarów 33. Gerlach Wiktorja, Sapiehy 41. — 5) Tobiczyk Jan, Sodowa 6. Sawaryn Władysława, Potockiego 6. — 6) Szach Stefan, Zadwórzańska 7. Janik Janina, Łozińskiego 7. — 7) Korol Józef, Kulparków. Kisieluk Elżbieta, Torosiewicza 29 8) Kozłowski Kazimierz, Zdrowie 3. Schmidt Janina, Zamarstynowska 33.

W parafji św. Antoniego. 1) Preis Stanisław, Krzywczyce 6. Rząsa Elżbieta, Nabielaka 17. — 2) Szefer Marjan, Sądowa Wisznia. Solarczyk Janina, Grottgera 6. — 3) Wittek Wilhelm, Pijarów 33. Gerlach Wiktorja, Sapiehy 41. — 4) Giergont Jan. Fościak Teresa, Piaskowa 6.

W parafji św. Marcina. 1) Kukol Józef. Chodyniecka Karolina, Piastów 11. — 2) Kolasa Józef, Zamarstynów, Ogrodnicka 23. Dzielendziak Michalina, Brzuchowice. — 3) Krawicki Włodzimierz, Zamarstynów, Nowa 18. Worobiec I v. Hawryszyk Anna, Zamarstynów, Nowa 7. — 4) Kruczkowski Marjan, Zamarstynowska 43. Szczepańska Helena, Zamarstynów, Lwowska 41. — 5) Flis Jakób, Wołyńska 33. Drożak Urszula, Ogórkowa 15. — 6) Waguś Józef. Parankiewicz Justyna, Jakóba Hermana 11. — 7) Kozłowski Kazimierz, Zdrowie 3. Schmidt Janina, Zamarstynów, Stawowa 33. — 8) Sieprawski Marjan, Zamarstynów, Lwowska 8. Kowalska Kazimiera, Krasickich 7.

W parafji św. Mikołaja. 1) Dr. Nechay Wiktor Dwernickiego 11 a. Sędzimirówna Teresa, św. Teresy 12. — 2) Brudny Jan. Samson Apolonja, Dwernickiego 52. — 3) Suchomel Adam, Skarbkowska 1. Herman Elżbieta Turecka 3. — 4) Knapik Alfred. Słabicka Rozalja, Koralnicka 6. — 5) Machowski Jan, Jabłonowskich 11. Luberda Helena, Chmielowskiego 9. — 6) Tornaś Michał. Bochenek Stefanja, Długosza 3.

W parafji św. Andrzeja (OO. Bernardynów). 1) Korol Józef, Kulparków. Kiesieluk Elżbieta, Torosiewicza 29. — 2) Kilar Franciszek, Kochanowskiego 7 Batik Aniela, Boczkowskiego 14. — 3) Szwed Józef, plac Strzelecki. Dowhaniuk Joanna, Torosiewicza 5.

W parafji św. Elżbiety. 1) Rosler Leopold. Anna Nowosielska, Gródecka 69. — 2) Gołębiowski Michał. Jurtyka Karolina, Bilińskich 56. — 3) Nowak Władysław. Szewczyk Marja, Droga Kulparkowska 7.

W parafji św. Anny. 1) Gilewicz Walerjan. Nizieńska Jadwiga. — 2) Prażuch Winc. Kruszelnicka Julja. — 3) Nowak Władysław. Szewczyk Marja. — 4) Kilar Franciszek Batik Aniela. — 5) Łysy Gabriel. Wierzbicka Marja. — 6) Sieprawski Marjan. Kowalska Kazimiera.

W parafji N. P. Marji Śnieżnej. 1) Prażuch Wincenty, Źródlana 6. Makaryk Juljanna, Źródlana 3. — 2) Szwed Józef, plac Strzelecki 4 a. Dowhaniuk Janina, Torosiewicza 5.

Kierownik pisma i Red. odp.: X. Dr. Teofil Długosz. — Nakł. Tow„ Bibljoteka Religijna“ z zasiłkiem XX. Proboszczów.
Z Drukarni Tow. „Bibljoteka Religijna“ pod zarządem Jana Przyszlaka — Lwów, Ormiańska 13. Tel. 24-61.